

Er kunst for kunstens egen skyld elitær og privilegieblind?

af Christine Lind Ditlevsen

Publiceret 28/11/2019 i Bøger/Kultur

LITTERATUR // ESSAY – Lars Theil Münster har med *Det læsende menneske* skrevet en bog om, hvad der sker med os, når vi læser. Den udkom i slutningen af oktober, sjovt nok samme dag som antologien *Litteratur i brug* under redaktion af professor Anne-Marie Mai udkom. Altså to styk undersøgende litteratur om litteraturen på samme dag – og derfor denne dobbeltomtale.

Det er altid dejligt, når litteraturen får opmærksomhed, og det gør den særligt for tiden, hvor forfattere overrasker på forskellige måder fra talerstol og hospital, samtidig med at store undersøgelser om læsning og litteratur sættes i gang. Hurra, fordi samfundet alle mulige steder gider at beskæftige sig med noget af det mest interessante, mennesket kan frembringe!

Litteratur i brug er en samling tekster som er udsprunget af spørgsmålet: Hvad sker der, hvis vi interesserer os mindre for, hvad litterære værker betyder, end hvad de gør? Bidragyderne har alle læst Rita Felski, Niels Bohr-professor og leder af forskningsprojektet *Uses of Literature* (navngivet efter hendes hovedværk fra 2008), og refererer i større eller mindre grad til hendes forskning.

Bogen falder i teoretiske kapitler og praksiskapitler blandet mellem hinanden. Vel et udsagn om, at ingen her er finere end andre. Jeg har ikke plads til at skrive om dem alle, selvom jeg gerne gjorde det, så mit fokus ligger på de teoretiske diskussioner.

Praksiskapitlerne forholder sig til litteraturens brug i undervisningssektoren, som forsvarsskrift for den fængslede, i samfundsforskningen, i narrativ medicin, i Folkekirken og i socialt arbejde. Praksiskapitlerne fjerner sig i nogle tilfælde en del fra forskningen, klart nok, men det gør det lidt svært at se den direkte sammenhæng mellem Rita Felskis teorier og praksis. Er litteraturen ikke altid i brug, når den bliver læst? Er den særlig meget i brug, når den er i hænderne på syge, udsatte børn og kriminelle/kriminaliserede? Eksemplerne er ikke lige gode og jeg synes, der mangler en bedre overbinding mellem teori og praksis.

Er kunst magt?

Felski hævder, med et begreb lånt fra Paul Ricoeur, at litteraturstudierne har været præget af en *mistankens hermeneutik*. I stedet for at være optaget af det engagement og den glæde teksten kan give, har man søgt at demaskere og aflure teksten de sandheder og betydninger, den skjuler.

Felski tager udgangspunkt i sociologen Bruno Latours *actor-network-teori* (også kendt som ANT), der studerer situationer og fænomener som netværk og virkende net, der hele tiden udvides og forgrenes på tværs af tid og sted. Felski overfører tankegangen til litteraturen, hvor tekster kan beskrives som net af aktører, der altid befinder sig i oversættelses-, forandrings- og overførselsprocesser. Læsning er derfor en genskabelse, der binder tekst(er) og læser(e) sammen i en ubeständig udveksling og forhandling. Det er derfor, for Felski, læsningens virkning og ikke betydning, der er vigtig.

Bogens første tre kapitler er skrevet af litterater, som naturligt går til spørgsmålet om, hvordan tekst og læsning skal forstås af fagdisciplinen selv. Det drejer sig om Lars Handesten, Jon Helt Haarder (begge lektor, ph.d. ved Inst. for Kulturvidenskaber ved SDU) og Dan Ringgaard (professor, dr.phil. i nordisk litteratur ved Inst. for Kommunikation og Kultur, Aarhus Universitet).

Lars Handesten er optaget af diskussioner om kunstens autonomi formuleret i 1960'erne – et begreb, der gjorde kunsten, herunder litteraturen, til en udenforstående, kritisk modposition til samfundet. Kunstens sprog skulle være et alternativ til floskelpræget magtsprog og

fladt dagligsprag. Handesten er en af de eneste, der for alvor
interesserer sig for kunstens position og rolle i samfundet, og det
ærgrer mig lidt, for den diskussion må da uvægerligt påvirke synet på,
hvad kunsten, litteraturen, kan og hvordan den virker.

“

Litteratur uden sigte er en tilsidesættelse af den
almindelige læser ”dem, der vender sig mod
litteraturen i håb om underholdning eller indsigt, trøst
eller forståelse”

I forordet skriver Rita Felski heller ikke selv noget om, hvad litteratur er. Hun kommer ganske kort ind på lovpriserne af litteraturen uanvendelighed (som modsvar til neoliberalismens målstyrede tænkning), men det er ikke en diskussion, der har levet ret meget i Danmark.

Felski kalder forsvaret for kunst for kunstens egen skyld for elitær og privilegieblind og kommer på den måde til at sige, at litteratur uden sigte er en tilsidesættelse af den almindelige læser ”dem, der vender sig mod litteraturen i håb om underholdning eller indsigt, trøst eller forståelse” – *Litteratur i brug*, side 9. Med det siger hun så også, at kunst ikke længere er samfundets samvittighed, kunsten er blevet elitær, kunst, der ikke bruges, men bare er kunst, er en magtdemonstration.

Det fik mig til at tænke på dramatiker og forfatter Jokum Rohdes nekrolog om tidligere skuespilchef på Det Kgl. Teater Klaus Hoffmeyer:

”Engang i 2002 inviterede Klaus mig ind på sit chefkontor. Han bad mig om at sætte mig. Hoffmeyer røbede, at teatrets nuværende krise bestod i, at magtkritik var forudsætningen for teater, men i og med magten var blevet usynlig, havde teatret ikke længere noget fokus. Dagen efter drog jeg den konsekvens, at magten stadig var koncentreret ét eneste sted: nemlig i kunsten. Kunst, høj og lav, hyperelitær og i skikkelse af massekultur, er den nye magt: Kulturel magtkritik er vor tids undertrykker, der henviser det politiske til en symbolverden, hvorfra det aldrig er vendt tilbage. Og de oprindelige

Nu skal jeg jo omtale nærværende bog og ikke skrive om én, jeg hellere ville læse, men altså: Jeg mangler lidt mere om, hvad litteratur er og betyder, før man siger, at det fra nu af bør handle om, hvad litteratur gør.

Når projektets undersøgelser og konklusioner udkommer som netop bog, må man regne med, at mennesker uden grader i litteratur også kan bruge (*pun intended*) bogen uden at skulle lede andre steder efter de grundlæggende forudgående diskussioner om litteraturens identitet og rolle.

Læser luk dig op

Førnævnte litterat Jon Helt Haarder skriver om det litterære faktums uregerlighed med udgangspunkt i et uddrag af teksten fra Talking Heads' *Crosseyed and Painless*. Man kan ikke skelne absolut mellem tekst og paratekst, siger han; tekstens autonomi svarer til de store hvide udstillingsrum, som det fra midten af det 20. århundrede blev standarten at udstille kunst i. Omgivelserne skulle anstrenge sig umådeligt, fortsætter Helt Haarder, for at kunsten kunne få "eget liv".

“

Sjældent er en litterær analyse blevet foretaget så smukt. Hun holder den frem som en gylden fugl mellem sine hænder.

Helt Haarder introducerer Bruno Latours lånebegreb "instauration", som han forsigtigt oversætter som *oprettelse*. Litteratur lever via aktørers instauration. Værker af forfattere som Knusgaard, Christina Hagen og Yahya Hassan bliver oprettet af læserne, af læsernes horisont, af mediernes omtale, af forfatterens gensvar. Et værk er derfor ifølge Helt Haarder (med Latour) at forstå som: Tekst + paratekst.

Jeg bliver nødt til også at omtale Anne-Marie Mais læsning af Naia Marie Aids *Har døden taget noget fra dig så giv det tilbage*. Carls

Menu Sjældent er en litterær analyse blevet foretaget så smukt. Hun holder den frem som en gylden fugl mellem sine hænder.

Teksten fremkalder under Mais læsning en forståelse for sorgens proces og skrivningens proces og giver samtidig de æstetiske oplevelser, som Rita Felski angiver som ønskværdige i mødet med kunst: Genkendelse/anerkendelse, viden, fortryllelse og chok. Interaktioner mellem tekst og læser, der kræver åbenhed og følsomhed over for teksten.

Litterater må ikke være for tørre

Der, hvor "Litteratur i brug" virker bedst, er sjovt nok, når bidragyderen har formået selv at leve op til de fire kriterier, Felski stiller op for god læseoplevelse. For det forhindrer skribenterne i at falde i en nærtstående gryde. Litterater må ikke være for tørre, projektledere må ikke være for kikkertsynede og eksperter ikke for indforståede. Der, hvor man forstår at gøre nysgerrig, servere lunser af egne refleksioner, iklæde kæphestene inspirerende gevandter og skrive afvekslende mellem (ikke allerede kendte) eksempler, analyser og henvisninger, giver man læseren, hvad læseren har fortjent.

“

Der, hvor "Litteratur i brug" virker bedst, er sjovt nok, når bidragyderen har formået selv at leve op til de fire kriterier, Felski stiller op for god læseoplevelse.

Her skal Dan Ringgaard fremhæves for sin forståelses-lettende brug af den evigtgrønne Roland Barthes' *Mytologier* med spørgsmålet, om man kan redde teksten fra kritikens vold uden at holde op med at tænke. Og dobbelt pluspoint for at bruge Patti Smiths *M Train* til at svare på spørgsmålet. Ja, hvis man bruger reparativ læsning (Eve Sedgwick's begreb). Stumper af helhed bringes sammen til en ny, interimistisk helhed, der vækker genkendelse.

Og Svend Brinkmann skal nævnes for sin managementbogs-agtige tilgang til det store spørgsmål "Hvorfor læser vi". Jeg er ikke stor fan af det spørgsmål, måske mere af spørgsmålet, "hvorfor læser vi ikke" – men Brinkmann svarer med psykologien i hånd veloplagt og

Bogen er en genuin reklame for læsning, litteratur og omgang med bøger, og det er så glædeligt at se, om end bogen med sin akademiske stil nok primært vil ramme læsere, der i forvejen er vildt afhængig af litteratur. Felskis projekt om større åbenhed og en mere netværksbaseret tilgang til litteratur kan jeg kun være tilhænger af, så længe litteraturen stadig må være kunst, der er til for at være til.

Litteraturens hvordan, hvorfor og hvad

På samme side som *Litteratur i brug* står *Det læsende menneske*, der stiller tre grundspørgsmål: Hvordan læser vi litteratur, hvorfor læser vi litteratur, og hvad får vi ud af at læse litteratur?

Lidt unfair over for Lars Theil Münster kan man kalde hans bog for et udvidet referat af *Litteratur i brug*, for det er de samme områder bøgerne kommer ind på og de samme ting, de er optaget af – men det er klart, at man, når man lader én stemme formidle det hele, Lars Theil Münster, så får det en mere overflyvende tilgang til emnet, end når forskere, praktikere og teoretikere hver især kommer til orde.

For en læser som mig, der i tidernes morgen valgte et mindre litterært studie som religionsvidenskab og senere fortrød det bitterligt, er det vederkvægende, at Theil Münster indleder første del med en litteraturvidenskabelig overflyvning. For her gives læserne videnskabsteoretiske forudsætninger til at forstå både del 1 og resten af bogen. Rasende relevant, for svaret på, *hvordan* vi som enkeltmenneske og som samfund læser, er jo også en del af svaret på, *hvad* litteratur betyder for os.

“

Er vi nogensinde fuldstændig objektive, når vi læser?
Kan en hvid, heteroseksuel mand læse (og forstå) en
homoseksuel, sort kvinde? Er teksten en suveræn
autoritet? Hvordan skabes betydning egentlig?
Hvornår er litteratur konventionel og hvornår er den
udfordrende?

Her får vi indsigt i skriftsprogets udvikling fra sumererne til Gutenberg, vi får læsningens hovedformer (den personlige, deltagende og den upersonlige, betragtede), og vi får gennemgået grundbegreber og navne i historisk og moderne fortolkningsteori – som hermeneutik og kønskritik. Dejlig, skønt, nyttigt.

Sådan er vi allerede i gang med første tema: Hvordan læser vi litteratur?

Det bliver debatteret gennem underspørgsmål, som; er vi nogensinde fuldstændig objektive, når vi læser? Kan en hvid, heteroseksuel mand læse (og forstå) en homoseksuel, sort kvinde? Er teksten en suveræn autoritet? Hvordan skabes betydning egentlig? Hvornår er litteratur konventionel og hvornår er den udfordrende? Og læser vi dem grundlæggende forskelligt?

Theil Münster svarer, som enhver anden god forsker, ikke entydigt på alle disse spørgsmål men får sine læsere til at grunde, blandt andet gennem brug af litterære eksempler fra *De Sataniske Vers* til Helle Helles noveller.

Evolutionens gab

Bogens anden del havde jeg det lidt svært med. Allerede udgangspunktet: Hvorfor læser vi litteratur – keder mig, jævnfør Svend Brinkmanns artikel. For at blive underholdt, vel, eller blive klogere? Det rent funktionelle og sociologiske i læsning er mindre vigtigt for mig, essensialisten, der ville ønske, at Theil Münster havde gjort et større nummer ud af, *hvad* litteratur er mere æstetisk set.

For på den måde kan vi også sige noget om litteraturens rolle ud over i de særlige projekter, hvor man netop har sat litteraturen til at kunne noget særligt. Hvad kan litteraturen egentlig, når den ikke har noget opdrag? Men det kommer Theil Münster faktisk glædeligvis ind på i sine sidste kapitler – selvom der stadig mangler æstetisk interesse.

Hele bogens anden del skrives for øvrigt i skyggen af den konklusion, Theil Münster indleder med, nemlig at vi læser, for ikke at være alene og for at få indblik i andre verdener (Løgstrup). Alligevel skal vi trækkes med modedisciplinen evolutionsteori, som altid kan holdes hen over alt som en lup og få emnet til at se dybt ud. Det er klart, at vores fortid rundt om bålet har sat et uraftryk i os, og det er klart, at litteraturen ikke opstod uafhængigt af dette urønske om at dele fortællinger. Det er bare ikke et område, der gør os særlig meget klogere på litteratur og læsning i dag.

Theil Münster er også optaget af Rita Felski og i sidste del af bogen sætter han fuld turbo på litteraturens brug med begrebet *Theory of Mind* som indgang til spørgsmålet ”Hvad får vi ud af at læse litteratur”. Men hvor *Litteratur i brug* primært beskæftiger sig med projektbrug, eller det man kunne kalde bevidst brug af litteraturen, med undtagelse af Brinkmann, kommer Theil Münster til slut heldigvis mere ind på, hvilke effekter læsning har generelt.

“

En del af fornøjelsen ved at læse, skriver Theil Münster, skyldes, at vi stimuleres kognitivt, ”når vi forestiller os skjulte mentale tilstande hos fiktive karakterer og følger med i, hvordan disse mentale tilstande beskrives i teksten.” Aha! Det er derfor, jeg føler mig så godt tilpas sammen med minimalistiske forfattere.

Theory of Mind – menneskets evne til at sætte sig i andre menneskers sted – bruger Theil Münster til at undersøge, hvilke psykologiske effekter læsning har. Her analyserer han et Jane Austen-uddrag fra *Overtalelse* og taler om bevidsthedsjonglering og øget forestillingsevne. Ret spændende.

Theory of Mind-færdigheden kommer også i spil, når læseren skal skabe betydningsrum om det, hun læser; tillæggelsen af mening, der ligger ud over dét, der faktisk står i bogen. Det, Theil Münster kalder ”læserens plads”, som tidligere blev undersøgt via en analyse af uddrag fra Helle Helles *de* og uddrag af Carsten Jensens *Den første sten* – hvor Helles tekst levner meget plads til læseren, skriver Jensen det hele og giver lille eller ingen mulighed for at læseren selv kan lægge mening ind.

En del af fornøjelsen ved at læse, skriver Theil Münster, skyldes, at vi stimuleres kognitivt, ”når vi forestiller os skjulte mentale tilstande hos fiktive karakterer og følger med i, hvordan disse mentale tilstande beskrives i teksten” – s. 161. Aha! Det er derfor, jeg føler mig så godt tilpas sammen med minimalistiske forfattere.

Ejnen til at sætte sig i andres sted leder naturligt over til begrebet
Menu
empati, som Theil Münster undersøger med blandt andet
undersøgelser fra Yale i hånden. Man bliver mere empatisk af at læse.
Nej, det er ikke stensikkert, men ret.

Theil Münster ender med at konkludere, at det er vigtigt, at vi
undersøger alle de måder litteraturen kan bruges på, når blot man
undgår at instrumentalisere litteraturen.

Ja, og her bør en ny bog begynde.

Illustration: Pixabay.

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

PINTEREST

TAGS:

ANMELDELSE

DANSK LITTERATUR

FORSKNING

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

**Amalie Keren
Maarbjerg:
Kampen for den
frie videnskab
dramatiseres i ny
serie på HBO**

**Frihedens rige –
vidunderlig bog
om opdageren og
videnskabsmanden
Humboldt**

**Forskere finder
molekylære
mekanismer bag
kvinders
biologiske ur**

CHRISTINE LIND DITLEVSEN

SENESTE ARTIKLER

Christine Lind Ditlevsen (f. 1971) bor et sted,
der er alt for småborgerligt til at blive afsløret

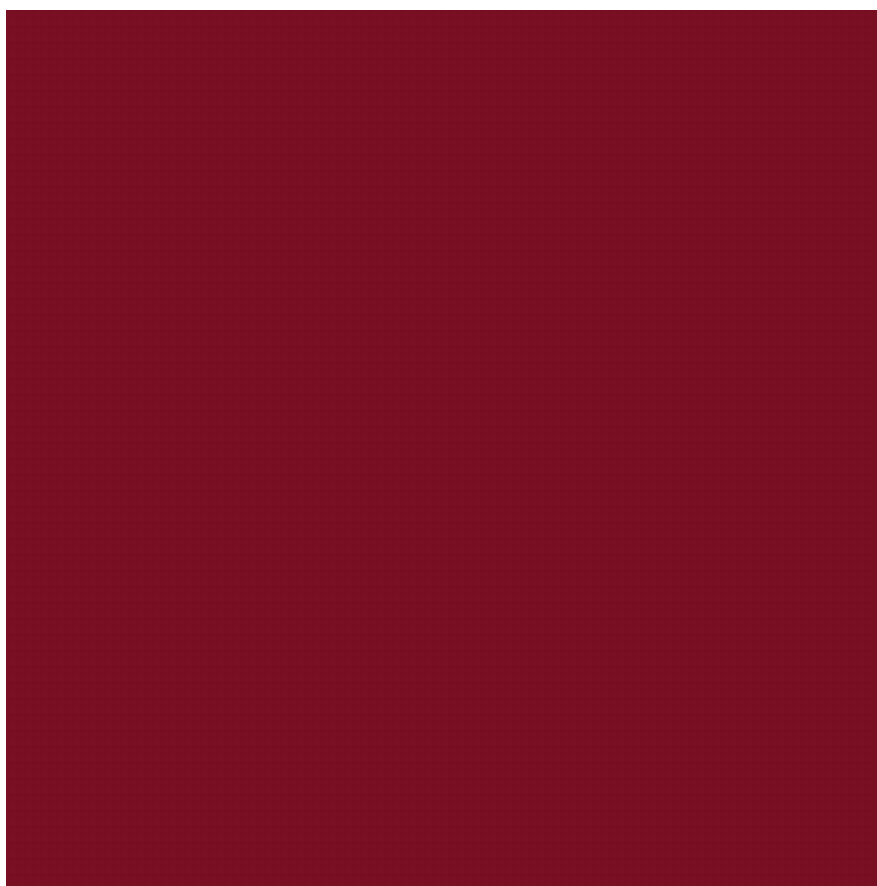

her. Tæt på en sø. Forfatterens store interesse er - udover at bevare sit familieliv - at aflive hverdagen. Disse to interesser kan i nogen grad siges at være modstridende.

Top 5

- 1: Tekster med vinger
- 2: En helt tom by tidligt om morgenen
- 3: Farven turkis
- 4: At opdage nye mennesker, bøger, musik
- 5: Kyoto (en drink)

Med fredag lørdag søndag (2015) var Christine Lind Ditlevsen nomineret til Bogforums Debutantpris 2015 samt Læsernes Bogpris 2016.

Vi har vidst det i mange år: Tidspres smadrer medarbejdernes nervesystem

af Thomas Milsted |
posted on December 3,
2019 | under
Arbejdsmarked, POV
Business

Bipolar for begyndere: Sådan er det at svinge mellem to poler

af Hanne B. Stegemüller
| posted on December 6,
2019 | under Psykologi,
Sundhed

Når staten slår til - en historie om en mors manglende rettigheder

af Freja Stein-Batschon | posted on December 7, 2019 | under Børn & unge, Debat

P O V A B O N N E N T

POV har ingen betalingsmur, vi er uafhængige og non-profit - men vi har brug for hjælp. Kan du støtte vores arbejde?

Har du mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb på 25, 50, eller 100 kr., kan du gøre det direkte med Visa eller Mastercard.

Det er nemt og hurtigt, og aftalen kan opsiges med øjeblikkelig virkning.

 Menu

25 kr.

50 kr.

100 kr.

Abonnementsbetingelser

Støt POV med MobilePay

Du kan også spontant støtte POV's journalistik med en flad tyver (eller mere) via MobilePay 64023 - eller ved at klikke på logoet:

P O V I N S T A G R A M

POV International Retweeted

Sebastian Cordes
@SebastianCordes

Werner Herzog vinder idag en Lifetime Achievement Award i European Film Awards. En af de vigtigste instruktører for mig ift at forstå dokumentar som kunstform. Skrev om Hegnsvads bog i @Pointofviewint om ham for par år siden. Fantastisk bog iøvrigt. pov.international/det-ubrugelige/

Werner Herzog og det ubrugelige kunst

ESSAY - To elementer springer ud fra Kristoffer Hegnsvad...
pov.international

Dec 8, 2019

POV International Retweeted

dortetoft
@dortetoft

Gys. Vigtig artikel om, at #Kina for få uger siden gik fra forbud til fuld opbakning af digitale valutaer. Nogle til yderligere borgerkontrol OG til måske at sætte stopper for USA's dollardominans. Af Kinakenderen @KinaJan hos @Pointofviewint pov.international/kina-satser-pa... #blockchain

Kina satser på at dominere digitale valutaer over hele ...

ASIEN // ANALYSE - Kina har overrasket ved at lave en to...
pov.international

Dec 2, 2019

POV International Retweeted

dortetoft
@dortetoft

Der skete noget med den skæve kønsbalance i svensk filmindustri, da følgende kriterier blev afgørende for filmstøtten: Originalitet, angelägenhetsgrad (relevans), håndværksmæssigt interessant/udfordrende. Læs teatermennesket L Reddersen hos @Pointofviewint pov.international/ligestilling-i...

Ligestilling i kunsten: Anna Serners svenske revolution

LIGESTILLING // KOMMENTAR - I en weekend for nylig v...
pov.international

Nov 30 2019

◀ [FOREGÅENDE ARTIKEL](#)

**Starten på enden for den
brasilianske præsident?**

[NÆSTE ARTIKEL](#) ▶

**Morten Vammen: Min
indre by – før og nu**

S E N E S T E A R T I K L E R O M B Ø G E R

De store litterære priser og den nye, politiske litteratur

LITTERATUR // KOMMENTAR – Tirsdag får to
forfattere hver sin nobelpris, Peter

Åndevippelykke – Jon Fosses tegninger af mennesketilværelsens grundvilkår

BØGER // ANMELDELSE – To streger som krydser
hinanden. Så simpelt kan

Sara Omars nye bog kalder på opgør med berøringsangsten

BØGER // ANMELDELSE – Der er få formildende
omstændigheder i Sara Omars

Henrik Frederiksens “Svigt” – en kinesisk æske af autofiktion

BØGER // ANMELDELSE – Det eneste vi med
sikkerhed ved i autofiktionen,

Ny bog: Fodbolden er blevet hurtigere, mere målrig, mere ulige og korrump

BØGER // ANMELDELSE – Fodbolden var i krise i
1980'erne og blev

DEBAT

EU

INTERNATIONALT

AFRIKA

ASIEN

EUROPA

MELLEMØSTEN

SYD- OG LATINAMERIKA

USA

Klimakrise

MILJØ & BÆREDYGTIGHED

LIGESTILLING

KVINDER

MÆND

MINORITETER

LGTB+

MEDIER

PODCAST

POV BUSINESS

ARBEJDSMARKED

UDDANNELSE

KULTUR

BØGER

DESIGN

ESSAYS

SATIRE

FILM

HISTORIE

KULTURHISTORIE

MUSIK

SCENEKUNST

POV PLAY / SPIL

VIDEN

VIDENSKAB

DIGITALT

LIV & MENNESKER

BØRN & UNGE

HJEM & HAVE

KÆRLIGHED & SEX

MAD

MODE

REJSE

SPORT

OM POV

MERE POV – HAR DU MULIGHED FOR AT STØTTE OS?

STØT POV

ABONNEMENTSBETINGELSER

POV SAMTALE

DIT SYNSPUNKT

OM POV

REDAKTION

SAMARBEJDSPARTNERE

DEBATREGLER

COOKIES & PRIVATLIV

S K R I B E N T E R

- Alexander Meinertz
- Amalie Keren Maarbjerg
- Andreas Steno Larsen

Annegrethe Rasmussen
Asger Røjle Christensen

- Bent Gringer
- Birgitte Vestermark
- Bjarke Larsen
- Brian Traantoft Rasmussen
- Cathrine Rygaard Rasch
- Cecilie Marie Meyer
- Chili Djurhuus
- Christel Skousen Thrane
- Christine Dreyer Alexandersen
- Christine Lind Ditlevsen
- Claus Ankersen
- Dorte Jelstrup
- Dorte Toft
- Emilie Kellberg
- Frans Josef Meyer
- Freddy Hagen
- Frederik Bojer Bové
- Henrik Strube
- Iben Louise Birkkjær
- Jacob Gjelstrup
- Jakob Brønnum
- Jakob S. Kjær
- Jan Eriksen
- Jan Larsen
- Jesper Grunwald
- Jørgen Dragsdahl
- Karen Hammer
- Karsten Skjalm
- Katrine Blom
- Klaus Bo
- Kristian Næsby
- Kristian V. Jensen
- Kristin Parello-Plesner
- Lars Luplau
- Lauritz Korfix Schultz
- Lisbeth Liv Carlsen
- Lone Theils
- Lotte Ladegaard
- Maria Helleberg
- Marianne Egelund Siig
- Marie Sainabou Jeng
- Marieke Burgers
- Martin Hansen
- Mette Bærbach Bas
- Mette Holm
- Mette Laursen
- Mette Nexmand
- Michael Bernth
- Michaël Dorbec

Monica Krog-Meyer
Morten Bay

- Morten Holm-Nielsen
- Morten Skovgaard
- Nadja Pass
- Nana Balle
- Niels Rohleder
- Nikolaj Bøgh
- Nils-Christian Nilson
- Ole Blegvad
- Osama Al-Habahbeh
- Philip Sampson
- Pia Christmas-Møller
- Poul Arnedal
- Poul Hauch Fenger
- POV International
- Povl Gad
- Rasmus Mark Pedersen
- Sara Høyrup
- Sebastian Dorset
- Signe Wenneberg
- Simon Kratholm Ankjærgaard
- Simon Lund Petersen
- Solveig Autzen og Michael Martini
- Søren Jensen
- Søren Kenner
- Steen Blendstrup
- Steen Stage
- Steffen Groth
- Susanne Bernth
- Susanne Sayers
- Thomas Milsted
- Tommy Heisz
- Trine Nygaard Wibrand
- Trine-Maria Kristensen
- Ulla Rønberg
- Victor André Enselmann
- Yasmin Abdel-Hak

R E D A K T I O N

CHEFREDAKTION

Annegrethe Rasmussen (ansvarshavende), chef- og erhvervsredaktør
Alexander Meinertz, kultur og POV Weekend

DAGREDAKTØRER

Kristian V. Jensen, Instagram
Lauritz Korfix Schultz, udland
Michael Bernth, digital redaktør

FAGREDAKTION

Claus Ankersen

Poul Arnedal, portræt

Nana Balle, fødevarer og mad

Frederik Bojer Bové, film

Jakob Brønnum, litteratur

Jan Eriksen, musik

Dorte Jelstrup, kunst og filosofi

Lotte Ladegaard, børn- og unge

Amalie Keren Maarbjerg, videnskab

Morten Skovgaard, demokrati og dialog

Dorte Toft, techredaktør

Lisbeth Liv Carlsen, undersøgende redaktør

P O V W E E K E N D

**Ugebrevet POV WEEKEND udsendes hver fredag morgen,
gratis selvfølgelig.**

Emailadresse

Fornavn

Efternavn

